

VIỆT NAM NGÀY SAU MẤT, CÒN?

Nguyễn Tâm Linh
2011 - 2012

Lời tác giả:

Trên Google Books bạn đọc quyển sách nhỏ tựa đề “**Ôi! Việt Nam: đất nước tôi**” (có bản dịch tiếng Anh) nay tôi cắt xén, thêm thắt, trích đoạn, viết lại với tựa đề “**Việt Nam ngày sau: mất hay còn?**” (không có bản dịch) mong được cảm thông. Nghĩ tới đâu viết đến đó, xin vui lòng đọc trước một đoạn văn trong quyển sách Thần Đạo Học (trang 748) của cố giáo sĩ J.D.OLSEN :

@ “Chữ thế gian đây, nguyên văn Hy Lạp là Kosmos, nghĩa đen là trật tự hiện tại của đời này. CHÚA JÊSUS dạy rằng **SATAN là thủ lĩnh của trật tự ấy**. Làm sao SATAN chiếm được uy quyền ấy, chúng ta không thể nói được. Song nếu chúng ta kê cứu nguyên tắc điều khiển trong các giới nào là thương mại, chánh trị, xã hội và quốc tế, thì ai dám chối rằng SATAN không thống lãnh mọi vận động của cả các giới ấy ư? Ta thường thấy trong trường thương mại thì có sự ganh đua, lường gạt; trong trường chánh trị thì có sự độc tài, áp chế; trong xã hội có sự nghèo nàn, dốt nát; trong trường quốc tế lại có sự xâu xé, ghen ghét nhau. Những điều ấy nếu không do sức vận động của SATAN mà ra, thì tự đâu mà có? Quả nó là vua chúa cầm quyền trong thế giới tối tăm này.”

@ Tôi là một lê dân tầm thường, được THƯỢNG ĐẾ kéo ra khỏi ngục tù Cộng Sản, “*như que củi đang cháy dở, được gắp ra từ đám lửa*”, vượt thoát được ra khỏi đất nước, sống đời ty nạn CS trên xứ người, ray rứt nhiều vì quê hương mình đã bị SATAN là ‘**kẻ chủ chốt**’ sàng sảy nhiều lần, gây biết bao nhiêu thảm cảnh thương đau trên

đầu trên cổ người dân Việt qua bao nhiêu thế hệ, nay vẫn còn tiếp tục, không buông tha.

Viết để gợi nhớ, nhắc nhở nhau...

Nhà cầm quyền CSVN hiện tại chỉ là bọn đầy tớ trung thành được SATAN sai khiến, cho trọn quyền xâm phạm “*nhân quyền mà ĐÁNG TẠO HÓA dành cho con người*” (?) tưởng mình “*đứng vững như kiềng ba chân*”, “*ném bỏ lẽ thật xuống đất*”, “*tham cả đến bụi đất trên đầu người nghèo khó.*” ***Họ là kẻ đã dự được một bữa tiệc cướp linh đình, uống một thứ rượu mê, để rồi mai đây say khướt, mửa ra vật mình đã nuốt, rồi té nhào, ngủ một giấc ngủ ngàn thu...***

Tôi là kẻ chẳng có khả năng phê bình hay là một phân tích gia chuyên bàn chuyện chính trị, không có kinh nghiệm kinh tế, quân sự, cũng không phải là kẻ nghiên cứu tình hình thế giới để đưa ra nhận định này nọ, cũng không phải là kẻ ủng hộ hay cổ súy phong trào sống chung với CSVN, vì thấy tận mắt kẻ chết nằm trong huyết mã, CS cũng chẳng dung tha, nói chi đến người còn sống!

Nói ra bạn đừng buồn! Cái quá khứ đã xảy ra trên quê hương Việt Nam từ năm 1945 đến 1975 và cho đến hôm nay, bạn thấy rõ? Cái hiện tại đang tiếp diễn cho đến sau này, nhìn lại chính mình, làm sao nói được khi mình chưa thấy, chưa nghe, chưa hiểu? Chẳng lẽ đoán mò? Làm sao nhận định được điều gì đã giấu kín bấy lâu mà mình chưa hề biết, chưa hề nghe đến? Làm sao hiểu biết khi mình là kẻ đứng ngoài lề, lấy gì để nói cùng tha nhân? Cái quá khứ, cái hiện tại đã xảy ra còn chưa biết hết, cái tương lai làm sao hiểu thấu? Vậy thì đừng nhận định, đánh giá, lên tiếng...?

PHẦN MỘT

1. HỒ CHÍ MINH :

Tôi vẫn nhớ lời cha mình bày tỏ: “Hồ chí Minh là kẻ đem cái **‘chủ nghĩa Cộng Sản’** với chủ thuyết **‘tam vô’** vô cùng tàn độc vào đất nước Việt Nam theo lệnh CS Quốc Tế.” Năm 1920 ông là một trong những sáng lập viên Đảng CS Pháp. Năm 1930 là sáng lập viên Đảng CS Đông Dương, **kẻ đã nhẫn tâm gieo rắc cái ‘mầm độc hại’ trên chính đất nước VN**, phỉnh lừa những người yêu nước chống thực dân Pháp, để rồi **cướp lấy chính quyền** ngày 19.6.1945 (Việt Minh lúc bấy giờ cũng chưa biết mình bị lợi dụng).

Ngày 2.9.1945 HCM **đọc bản tuyên ngôn độc lập**.

Biết nhân dân không ưa gì chế độ CS, hậu quả khó lường, HCM hứa cuội, long trọng đứng trước toàn dân **tuyên bố giải tán Đảng CS** vào ngày 11.11.1945. Cái hứa dối trá, gạt dân làm chết hàng triệu người về sau.

Ngày 6.3.1946 **ký hiệp định sơ bộ với Pháp**, mượn tay Pháp để khử trừ, giết hại những người yêu nước không chút nương tay.

Ngày 19.12.1953, HCM **ký sắc lệnh ‘cải cách ruộng đất’**, tiến hành chiến dịch đấu tố quá man rợ (bắn, đập đầu, chôn sống ...) giết chết hàng trăm ngàn người dân vô tội, hàng trăm ngàn người bị cô lập, bị theo dõi, họ phải sống chết lần chết mòn trên mảnh đất thân yêu Việt Nam.

“*Những người tử trận còn đỡ khổ hơn những kẻ bị con đoi dần vất lâu ngày cho đến chết.*” Đây là cách CSVN ‘*thất hầu bao*’ dân lành từ trước đến nay. Thật quá nhẫn tâm và tàn ác không thể nói!

Sau chiến thắng mặt trận Điện biên phủ, Việt Minh bị lừa, phải xóa tên, đổi danh xưng. Ngày 20.7.1954, HCM và Pháp ký *hiệp định Genève* chia đôi đất nước VN kể từ vĩ tuyến 17. Miền Bắc nhốn nháo, hàng triệu người bỏ nhà cửa, ruộng vườn, bỏ quê hương ông cha mình, hốt hoảng di cư vào Nam để tránh họa CS. Họ biết chắc trước sau gì HCM cũng áp đặt chủ nghĩa CS theo lệnh CS Quốc Tế mà thôi!

Nay Đảng CSVN vẫn còn tiếp tục đi theo dấu chân HCM, vẫn thanh toán nhau, tranh ăn, giành mỗi không kể gì đến tình ‘*đồng chí*’ mà họ đã sống bên nhau trong cuộc chiến đẫm máu vô lối trên đất nước VN ngày nào. Cũng chẳng cần nghĩ đến lê dân sống khốn khổ trên quê hương yêu dấu ra sao? Ôi! HCM như thế mà Đảng CSVN vẫn rêu rao là ‘*cha già dân tộc*’, kẻ đã áp đặt cái ‘*chủ nghĩa CS*’ thâm độc đè đầu lê dân VN mấy mươi năm rồi trong xót xa, đớn đau, nhục nhã... Cái chủ nghĩa ‘*bản cùng hóa nhân dân*’. Mỉa mai quá!

HCM là kẻ vô lại, kẻ chẳng tha thiết nghĩ gì đến ‘*tình gia đình, tình nước, tình CHA THIÊN THƯỢNG*’. Kẻ đưa ra chiêu bài mị dân là ‘*giải phóng dân tộc*’. Kẻ đem cái chủ thuyết tàn mạt làm lụn bại mấy thế hệ dân tộc, tước đoạt quyền làm người, miệng vẫn rêu rao ‘*không có gì quý hơn độc lập tự do*’. Kẻ tìm đủ mọi thủ đoạn dập tắt tự do con người, có dã tâm không để người dân đến cùng THƯỢNG ĐẾ; chuyên bắt bớ, đánh đập, thủ tiêu bạn bè, thanh trừng những kẻ đối kháng, lòng dạ chỉ mong *nhuộm đỏ đất nước* bằng thù hận đúng như SATAN sai khiến.

Khi HCM chết đi (1969), được Đảng CS “*an táng linh đình, nghĩa địa có người canh gác, vẫn được mô yên mả đẹp. Mọi người kéo nhau đưa đám tang, trước sau lớp lớp hàng hàng đông nghẹt.*” Bạn thấy lạ? Không lạ sao được! Một kẻ gian ác, lừa đảo, lòng lang dạ sói, kẻ đã gieo bao nhiêu khiếp đảm cho lê dân VN, kẻ giết người không gớm tay vậy mà được Đảng CSVN coi như thần tượng, bưng bít tất cả sự thật... Chưa xót quá!

Ba Đình, là phần thưởng SATAN trao tặng cho đây tổ trung thành, nay HCM nhắm mắt nằm đó, là dấu tích hùng hồn chứng tỏ kẻ đã bị SATAN làm mù lòng, mất đi tính người, đã rước cái ‘*chủ nghĩa CS*’ độc ác vào đất nước VN, gây ra cảnh chiến tranh hận thù triền miên giữa hai miền, làm cho Nam Bắc nghịch thù nhau hoài.

HCM là kẻ tội đồ làm đúng theo kế hoạch của SATAN đưa ra, được SATAN ưu đãi, nằm phơi xác nơi quặng trường để nhiều người đến chiêm ngưỡng, nhìn thấy tận mắt dung nhan kẻ có lòng tàn độc đối với dân tộc VN ngày nào. Vì SATAN “*đang thống trị cả thế giới tối tăm này, và với các tà linh trên trời*”, kẻ gieo sự hờn thù, hận thù truyền kiếp trong lòng người, luôn luôn chống nghịch lại THƯỢNG ĐẾ.

Lòng hận thù đâu biết mình sai quấy, sinh ra lòng ganh ghét , ganh ghét sinh ra tranh chấp, tranh chấp sinh ra tranh chiến, tranh chiến đưa đến đổ vỡ, chỉ thấy lộn lạo toàn gian ác, làm sao thấy có sự yêu thương, tha thứ? ***Lòng vẫn còn căm thù nhau thì làm sao thấy được ơn thương xót của THƯỢNG ĐẾ?***

Cũng xin nói thêm, kể từ khi hiệp định Genève được ký kết, sau đó thành phần vào bưng kháng chiến, theo VM tập kết ra Bắc, bị móc câu dính chặt, gỡ không ra, đâu có ngờ mình lại bị lọt vào thòng lọng

CS đang chực sẵn, bị HCM lừa gạt, phải ngậm bồ hòn, làm tôi đòi cho Đảng CS. Còn những kẻ được gài ở lại miền Nam, hoạt động để chống chính phủ VNCH, đâu cách nào hiểu được bên kia vĩ tuyến 17 là ‘*bức màn nhung vấy máu thắm đỏ*’ đang phủ chụp trên đầu lê dân miền Bắc, họ vẫn tìm cách quấy rối, nổi loạn, biểu tình... làm cho dân chúng miền Nam sống chẳng còn yên vui.

Đến ngày 30.4.1975 mới sáng mắt, bật ngửa (?)

2. MẶT TRẬN GIẢI PHÓNG MIỀN NAM :

Ngày 20.12.1960, CSBV thành lập cái gọi là ‘*Mặt trận giải phóng miền Nam*’ tại Châu Thành (Tây Ninh), là một tổ chức bù nhìn, trá hình, để hòng gây tiếng vang với thế giới bên ngoài. Dân miền Nam đâu cách nào hiểu bộ mặt thật tổ chức này! Tổ chức chuyên dùng thủ đoạn gian manh, lật lừa, bằng cách mua chuộc, gài thêm người vào nội bộ chính quyền VNCH, trong quân đội, trong tôn giáo, trong học đường, trong mọi tầng lớp nhân dân miền Nam, hoạt động với chính sách khủng bố, quấy phá nông thôn bằng cách phá cầu, đào đường, đắp mô, bắn tỉa, gài mìn, đặt chất nổ, pháo kích bừa bãi, xử tử dân lành, không kể gì đến sinh mạng người dân...

Lê dân ở thôn quê bị hù dọa, bị gạt gẫm, phải tiếp tế lương thực, đào hầm trú ẩn để che giấu cán bộ VC nếu muốn sống yên. Bao nhiêu người dân bị ép buộc hoạt động cho chúng để rồi phải sống cuộc sống bất hạnh và gặp nhiều khó khăn! Chúng không ngừng sách động, chia rẽ dân tình, gây mất hòa khí giữa Phật giáo và Công giáo, đưa đến cuộc xung đột đôi bên (năm 1963). Thừa dịp này, chúng giật

dây thành phần học sinh, sinh viên nổi loạn, biểu tình gây rối thêm nữa! Chính phủ miền Nam gặp khó khăn hơn. Người dân càng sống trong sự bất an, chẳng còn gì vui thú! Nền ‘*tự do, độc lập, dân chủ*’ lúc bấy giờ bị **giới báo chí, giới truyền thông** làm lu mờ càng lúc càng đậm. Người miền Nam gặp cơn sóng dữ CS tràn đến.

Sau ngày 30.4.1975, tổ chức MTGPMN bị bọn CS miền Bắc đá đít, cho ra rìa, xoá sổ, mất hết ảnh hưởng. Cái lá cờ MTGPMN lừa bịp dân miền Nam ngày nào bị chính tay Đảng CSBV quăng vào sọt rác. Cái danh MTGPMN như trấu bay theo gió xoáy. Bao nhiêu kẻ phải đấm ngực, nuốt hận vào lòng...

3. LÁ CỜ QUỐC GIA, CỜ CỘNG SẢN :

Năm 1945 (Ất Dậu) miền Bắc gặp phải nạn đói vì bạo quyền Nhật bốn cai trị quá hà khắc. Số người chết gục thảm thương cả triệu người. Lá cờ trắng có hình tròn đỏ ở giữa không còn thấy phất phơ bay như trước. Nhật đầu hàng Đồng Minh, cuốn gói về nước. Màu cờ xanh trắng đỏ của Pháp lại thấy bay phấp phới. Năm 1948, lại xuất hiện lá cờ mới nền vàng ba sọc đỏ tung bay khắp các ngã đường trên thành phố. ‘*Cờ quốc gia dân tộc VN*’ cha tôi nói thế! Tôi hỏi cha mình ý nghĩa lá cờ. Người giải thích: “Màu đỏ, vàng tương trưng người VN máu đỏ, da vàng. Ba sọc tượng trưng cho ba miền đất nước Bắc, Trung, Nam.” Tôi hỏi tiếp: “Ai nghĩ mà vẽ ra hay quá vậy?” Cha tôi lắc đầu, tiếp lời: “Có lẽ Pháp cai trị nước mình lâu năm, họ hiểu phong tục, tập quán ba miền, biết người mình ‘*không thích ngôi chung*’ nên họ vẽ ba sọc song song. Đường song song có bao giờ gặp nhau!”

Hỏi đến lá cờ Việt Minh, cha tôi giải thích rõ: “HCM theo chủ nghĩa CS, tất nhiên ông ta phải lệ thuộc CS. Màu cờ đỏ, ngôi sao vàng là cờ con, thoát thai từ cờ cha là Nga, cờ thầy là Trung Cộng. Cờ máu, ngôi sao vàng, có thêm cái búa, lưỡi liềm để che mắt người dân. Cái búa, lưỡi liềm tượng trưng cho hai giới công nhân và nông dân. Thật tình mà nói: búa dùng để đập đầu, lưỡi liềm dùng để cắt cổ dân lành.” Sau này HCM dẹp bỏ búa liềm, my dân vì đã đạt được mộng ước. Lá cờ máu sao vàng CSVN phấp phới tung bay trong nỗi reo vui của người CS, trong nỗi căm hờn nín lặng của lê dân VN.

4. ĐIỆN BIÊN PHỦ :

Nghe một anh bạn tâm sự: “Nhờ VM đánh thắng Pháp trong trận Điện biên phủ nên dân mình không còn bị đô hộ bởi thực dân nữa! Nếu không thì bây giờ có lẽ...” Nghe qua, tôi cười, lấy quyển kinh thánh đọc một câu: “*Cả thế giới dưới quyền thống trị của QUỖ VƯƠNG*”, đọc thêm câu thứ hai: “*Chính CHÚA TOÀN NĂNG quyết định nâng dân tộc này lên hay hạ quốc gia kia xuống.*” Biết tôi không bàn theo ý riêng, anh cười giả lả rồi làm thinh.

Vì dân số người Tàu quá nhiều, nên khi ra trận tiền họ thường áp đảo đối phương bằng chiến thuật ‘*biển người*’, dùng thân xác lấp lỗ châu mai. Võ nguyên Giáp có sư phụ là vị tướng Tàu Wei Gouqing làm cố vấn quân sự. Không ngoài thông lệ đó là ‘*tiền pháo, hậu xung*’! VM tràn ngập, tấn công ĐBP sau khi pháo kích tới bờ trên đầu quân địch. Điều đáng nói ở đây là hai bên đang đánh nhau quyết liệt, thì *ai là kẻ có thẩm quyền ra lệnh cho binh lính Pháp phải phá bỏ vũ khí cá nhân?* Pháp bại trận, mộng thiết lập chính phủ thuộc địa

tại Đông Dương coi như sáp kê lửa. Pháp ra đi. Mỹ bước đến, ra tay giúp miền Nam VN thành lập quốc gia, cũng như giúp Do Thái tái lập nước Ysraên năm 1948, và Đài Loan 1949.

SATAN dùng ĐBP như thí điểm mở màn, để Pháp không còn ảnh hưởng gì ở Đông Dương, tiếp tục bố trận lần nữa, dùng hiệp định Genève để chia đất nước VN ra làm hai. Phần thưởng miền Bắc giao cho tay sai đặc lực HCM, có đủ kinh nghiệm, đủ thủ đoạn, đủ mưu chước, gây sự chia rẽ làm cho lòng dân thù hận nhau. Đúng như ý đồ – muốn con người khước từ THƯỢNG ĐẾ – bằng chiến tranh.

5. ĐÀI LOAN :

Cuối thế kỷ 19, Nhật chiếm Đài Loan, bành trướng thế lực, cai trị khoảng nửa thế kỷ. Tháng 8/1945, Nhật đầu hàng Đồng Minh. Mao Trạch Đông ôm cả nước Tàu, đứng đầu Đảng CS Trung Quốc, mộng ước muốn nuốt luôn hòn đảo nhỏ nằm ngoài lục địa.

Tướng giới Thạch chạy ra đảo Đài Loan, được Mỹ hậu thuẫn, thành lập nước Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa năm 1949.

Một hòn đảo nhỏ bé nằm cạnh lục địa khổng lồ. Kim Môn, Mã Tổ mỗi ngày phải hứng trọn bao nhiêu đạn đại bác từ lục địa bắn sang. Mộng thôn tính Đài Loan của Mao Trạch Đông từ năm này sang năm khác chỉ là giấc mơ, bởi lẽ, người vợ của Tướng giới Thạch là cơ đốc nhân – con cái của THƯỢNG ĐẾ – lại là con gái của một nhà truyền giáo Tin Lành, đã du học từ Mỹ quốc trở về. Những người con cùng một CHA THIÊN THƯỢNG, SATAN làm sao dám tranh chiến? Lời kinh thánh: *“Những ai được THƯỢNG ĐẾ sinh thành... CON NGÀI bảo vệ họ và QUI VƯƠNG không thể động chạm tới họ.”*

Chắc là bạn hiểu vì cớ nào dân tộc mình vẫn còn sống trong cảnh bị ngược đãi, lầm than dưới ách độc tài CS, vẫn ôm mãi hận thù, chẳng nghĩ đến CHA THIÊN THƯỢNG yêu thương đang ngự trên cao nhìn xuống...

Một khi lòng người “*citu mang tội ác không lìa bỏ*” thì hận thù vẫn còn tràn ngập, cách nào có sự tha thứ (?) chỉ thấy ganh ghét (?) Lòng ghim gút mãi căm hờn, hơn thua, tranh chấp “*tranh chấp khác nào như dê vỡ*” thì làm sao nhìn thấy cái cảnh thanh bình, dân cư sống an lạc trên đất nước mình?

6. YSORAÊN (DO THÁI) :

“Ysoraên giống như những cánh khô gãy xuống. Đàn bà đến lượm đem về chụm bếp. Thật là một dân tộc đại khờ vì họ khước từ ĐẤNG TẠO HÓA mình. Vì thế NGÀI không thương xót và làm ơn cho họ nữa. Nhưng sẽ đến ngày CHÚA làm xáo trộn các nước từ Lưỡng hà đến Ai Cập, đem từng người Ysoraên về nước, như người ta lượm từng hạt trên sân đập lúa.”

Dân Do Thái, họ ăn ở theo thói tục bắt chước người ngoại bang, thờ cúng các thần lạ, chối bỏ CHA THIÊN THƯỢNG, quỳ lạy dưới các tượng vô tri, bất động, vi phạm huấn lệnh của THƯỢNG ĐẾ đã phán: “*Không được làm cho mình tượng của các thú vật bay trên trời, đi trên đất hay lội ở dưới nước. Không được quỳ lạy hoặc phụng thờ các tượng ấy, vì TA, CHÚA HẰNG HỮU, THƯỢNG ĐẾ các ngươi rất kỳ tà.*”

Chính vì lẽ đó mà đất nước họ bị THƯỢNG ĐẾ tách ra làm hai, giao cho các cường quốc Asiri, Babylon, La mã trừng phạt.

@ Đế quốc Asiri (900-607 TC) : tiêu diệt nước Ysơraên (miền Bắc) năm 721 TC. Đòi nước Giu đã (miền Nam) phải triều cống.

@ Đế quốc Babylôn (606-536 TC) : thành Giêrusalem bị hủy phá một phần vào năm 606TC, bị tàn phá thêm vào năm 597TC, cho đến năm 586 TC thành quách bị tiêu hủy và hoang vu.

@ Đế quốc Ba Tư (536-330 TC) : cho phép dân Giu đã từ chốn phu tù trở về cố hương và giúp họ tự tái lập lại quốc gia.

@ Đế quốc La mã (146 TC – 476 SC) : Do Thái bị đánh một đòn chí tử vào năm 70SC, quốc gia bị tan tác, chẳng còn gì. Họ lưu lạc khắp nơi trên thế giới hơn 18 thế kỷ, trở về, được Hoa Kỳ trợ giúp tái tạo lại nước Ysơraên năm 1948.

Ysơraên có phải là tiền đồn để trấn giữ túi dầu ở Trung Đông? Vì sao Hoa Kỳ phải sẵn sàng, tận lực, giúp đỡ tận tình để quốc gia này tồn tại? Trong khi đó lại để VNCH rã đám, tan hàng ngày 30.4.1975, mà trước kia coi *miền Nam là tiền đồn chống CS?*

Sau một vài thập niên sống và lo gầy dựng lại đất nước, Do Thái bị khối Ả rập (Ai Cập, Syria, Lebanon, Jordan, Irak) đồng loạt tấn công như vũ bão. Hoa Kỳ tức tốc ra tay, lập cầu không vận giúp Do Thái hết mình, khiến khối Ả rập nuốt cay, ngậm đắng...

Vì sao Hoa Kỳ phải giúp Do Thái? Mời bạn đọc một số câu kinh thánh trích dẫn để hiểu rõ:

@ “*Ysơraên, tuyển dân TA.*”

@ “*Kìa, dân TA sẽ từ các xứ xa trở về, từ phương Bắc, phương Tây, phương Nam, họ sẽ hồi hương.*”

@ “*Nếu nước nào tiến công người, người sẽ chiến thắng, đẩy lui quân thù vì TA không còn cho phép nước nào trừng phạt người.*”

@ "Ysoraên là dân tộc biệt riêng ra thánh cho CHÚA HẰNG HỮU, dân tộc nào thử tiêu diệt dân ấy sẽ mắc nhiều tội và bị nhiều tai họa, CHÚA phán vậy."

@ "Các dân tộc và vương quốc nào không giúp đỡ người sẽ bị suy vong và bị tiêu diệt."

@ "Giêrusalem sẽ chẳng bao giờ bị chiếm đóng hay bị tiêu diệt nữa."

Đây là lý do chính đáng khiến Hoa Kỳ phải giúp Do Thái, không giúp không được, vì họ biết rõ năng lực tối thượng của THƯỢNG ĐẾ, họ lấy lời CHÚA làm phương châm để cai trị quốc gia. Họ biết rõ quyền lực, sức mạnh đến từ đâu?

"Một khi CHÚA TOÀN NĂNG đã quyết định, ai còn dám bãi bỏ. Một khi tay NGÀI đã vung lên, có ai dám ngăn cản?"

Đó là điều kiện tất yếu: **Hoa Kỳ bắt buộc phải giúp đỡ Do Thái để chính mình được tồn tại.**

Nhìn về đất nước VN mãi đến hôm nay, dân tộc mình cứ tự hào có hơn bốn ngàn năm văn hiến, tổ tiên thuộc 'Con Rồng, Cháu Tiên'. Lời kinh thánh mô tả rõ: "Con rồng lớn đó là con rắn ngày xưa... là QUỈ VƯƠNG hay SATAN, là kẻ lừa dối cả thế giới." Con rồng là loài thú vật, chẳng lẽ tổ tiên VN ta thuộc loài thú? Thế thì đừng hỏi tại sao có ngày 30.4.1975?

Lời CHÚA còn nói thêm:

"Lòng kính sợ CHÚA là một kho tàng vô giá."

Nếu dân tộc VN mình đã biết điều này từ lâu thì đâu cần đến tiền viện trợ Mỹ làm gì? Cũng đâu phải lìa xa quê hương, sống đời lưu vong, tỵ nạn CS? Cũng đâu cần phải xuống đường biểu tình chỉ cho một cái thân xác chỉ để hô hào chống CSVN như bây giờ?

Lời CHÚA còn nhắc nhở: *“Người hãy kiểm điểm xem những hậu quả đắng cay, độc hại mà người phải hứng chịu, vì lìa bỏ CHÂN THẦN HẰNG HỮU và không kính sợ TA.”*

7. VIỆT NAM CỘNG HÒA :

SATAN dùng VNCH làm con chốt thí trên ván cờ, cho sống vui đôi ba năm rồi bày trò triệt hạ. SATAN thừa biết khi con người sống không gặp nghịch cảnh, không kẻ thù thì lòng đâu nghĩ đến hơn thua, tranh chiến! Sống an vui, hưởng thụ, đâu lo nghĩ đến ai đó cần chi? *‘Gây cho lòng người căm thù nhau là sở trường của SATAN’*. Một khi lòng thù hận đầy tràn chính là lúc tranh chiến xảy ra, con người quên đi tất cả, quên luôn trên đầu mình có *“ĐÁNG mỗi ngày ban mọi vật cho chúng ta được hưởng.”* Thế là SATAN lập mưu kế cho người dân miền Nam vào bẫy rập vì họ chưa bao giờ nếm biết mùi vị xót xa, cay đắng của CS như thế nào? Người miền Bắc di cư vào Nam thì đã quá rõ. Thế là SATAN hoạch định chương trình đã sắp đặt sẵn vì *miền Nam VN không phụng thờ THƯỢNG ĐẾ*.

SATAN lo tổ chức, đưa nhân viên huấn luyện, viện trợ vũ khí còn tồn đọng trong kho (loại sắp phế thải) giúp đỡ, trang bị cho VNCH đủ để cầm chân CSBV. Tăng viện thêm nhân lực vì biết khả năng miền Nam chống không nổi miền Bắc. Năm 1965 để Mỹ bước vào trợ chiến cùng Đồng Minh giúp VNCH. SATAN kiếm lời khá nhiều là *‘gieo sự bất mãn, căm hờn, thù nghịch ngập tràn’* (từ VN đến Hoa Kỳ) đúng như dự tính!

Tết Mậu Thân, Cộng quân tràn vào tấn công các thành phố miền Nam. Chúng gieo bao nhiêu khiếp đảm cho lê dân. Thương đau thật! Tại thành phố Huế, Cộng quân thảm sát mấy ngàn người (đập đầu, chôn sống) thật quá dã man! Dân chúng đi tìm xác thân nhân qua bao nắm mồ tập thể với nước mắt tuôn trào, trong khi đó **giới báo chí, giới truyền thông** ngậm họng.

Sau trận tổng tấn công không thành, HCM thất vọng, nổi căm lòng càng trở nên sôi sục, quyết tìm cách đưa thêm cán binh miền Bắc vào Nam, bổ sung quân số lấp chỗ trống vì cán binh CS chết trận quá nhiều. Không đạt được mộng ước, năm sau HCM nhắm mắt, xuôi tay, để lại cái '**cơ đồ bản thủ, hôi hám**' cho đàn em tiếp tục đưa dân vào tử lộ.

Biết được lòng dũng cảm, khả năng chiến đấu của quân lực VNCH, SATAN bắt đầu trang bị lại loại M16, chiến xa M48, pháo 155 ly, phản lực cơ F5E... để rồi nhìn thấy 'cái vở tuồng' đấu đá nhau giữa hai miền Nam Bắc lần kế tiếp.

Rồi cuộc chiến khốc liệt lại diễn ra lần nữa trên lãnh thổ miền Nam vào mùa Hè 1972. Không thể nói, không thể ước đoán! Bao nhiêu người lại nằm xuống. Máu và nước mắt chan hòa. Cái hận thù giữa người với người dâng tràn như thác lũ. CSBV lại một lần nữa nuốt cái hận thù vào lòng, quyết tìm cách tấn chiếm miền Nam cho bằng được vì chuyện tổng tấn công tết Mậu Thân. Người miền Nam cũng biết cách '**đỡ đòn, đánh trả**' với lòng thù hận dâng cao. SATAN biết chắc phen này mình thu được mỗi lợi nhuận lớn hơn, thấy cả hai đều bị sập bẫy, vì biết rõ '**không ai có thể lấy ra khỏi lòng mình cái báo thù đã dính khăng trong tim**'.

Lời kinh thánh : “Lòng của chúng cứng như đồng, như sắt. Ống bễ thổi càng mạnh, lửa trong lò càng tăng nhiệt độ, nhưng người luyện kim không thành công vì không thể nào lấy ra các chất dơ bẩn, gian ác.”

Cũng xin nói thêm về ngoại trưởng Mỹ Kissinger (người Mỹ gốc Do Thái) thường đi đêm với CSBV tại Pháp, mật đàm kể từ tháng 8/1969 với Lê đức Thọ. Năm 1971, tiết lộ cho Trung Cộng chuyện Mỹ rút quân đơn phương. Ông cũng là kẻ dọn đường cho tổng thống Nixon ‘thăm viếng’ Trung Cộng năm 1972. Ông thỏa thuận, đổi chác xong với CSBV, ký hiệp định Paris ngày 27.1.1973 để đi đến ngưng bắn tại miền Nam (Mỹ và Đồng minh phải rút quân về nước sau đó 2 tháng, còn quân CSBV khỏi phải lui binh về Bắc...) Một mình Kissinger làm được gì?

Sau tháng 3/1973, khi Mỹ và Đồng minh rút quân ra khỏi lãnh thổ MNVN thì CSBV lại được khối CS đàn anh và chư hầu viện trợ thêm khối lượng vũ khí đáng kể để tung đòn chí tử, dứt điểm VNCH.

CSBV vét hết khối nhân lực miền Bắc, huấn luyện tân binh vội vã trong thời gian ngắn, xua thêm quân ào ạt vào Nam. Ống xăng dầu được ráp nối dài từ Bắc vào trong Nam. Đoàn 559 vận tải hoạt động không ngưng, rộn ràng ngày đêm. Đường mòn HCM thênh thang rộng mở. Hình dáng cánh đại bàng B52 không còn thấy bay ngang trên đầu. Hỏa tiễn Sam hiên ngang song hành cùng đoàn quân CSBV tiếp tục vào Nam...

Mỹ cúp viện trợ. VNCH gặp nguy khốn, không nhận được một sự trợ giúp nào khác. *Các nước bạn đều làm ngơ, không ai tiếp ứng* vì nhiều lẽ...

Ngày 22.4.1975, Mỹ ép buộc tổng thống Nguyễn văn Thiệu từ chức. Ông già từ đồng bào MNVN ra đi, mang theo con tim rướm máu.

Đến 10 giờ sáng ngày 30.4.1975, VNCH ngã quy, ngừng thở.

Ngày 30.4.1975, ngày trọn quê hương VN than khóc các con mình. Ngày đánh dấu một chấm dứt, một khởi đầu. Ngày của tranh chấp thay hình đổi dạng. Ngày báo thù. Ngày của ngược ngạo biến sắc. Ngày thay đổi chế độ, thay đổi màu cờ. Ngày kẻ mù thấy được, kẻ điếc nghe được. Ngày trọn lẫn tiếng cười ngạo mạn cùng tiếng khóc đau thương. Ngày hỗn loạn rần rật không ngừng. Tất cả đều tan chảy. Tất cả đều “*tan tác như túp lều rơm trong cơn bão giông.*”

8. ĐẢNG CỘNG SẢN VIỆT NAM :

Người theo chủ nghĩa CS thường đánh mất tính người, luôn luôn “*chôn chặt gian ác tận đáy lòng*”, bắt bớ, cướp của, giết người không nương tay, lăm thủ đoạn, hiểm độc, chẳng có sự chân thành, không bao giờ tha thứ cho ai, tình nghĩa cũng không, lòng vị kỷ, phỉ báng, tham lam, giành giật, gây chia rẽ nhau, luôn tìm cách hơn thua, bất lương, kiêu ngạo, phách lối, chúa nghi ngờ, ham tiền của, bội ước, quỷ quyết, chuyên lường gạt, giấu dốt, thích hối lộ, dối trá, a dua, luồn cúi, lừa đảo, xác láo, khoác lác, coi thường mạng sống kẻ khác, hăng say trả thù, hung dữ, liều mạng, bội bạc phản trắc, dâm loạn, thích khoe khoang, nghịch cha mẹ, ***vô đạo...***

Sau ngày 30.4.1975 cho đến nay, bộ mặt thật của Đảng CSVN hiện rõ nét, ai cũng biết (?)

CS theo chủ thuyết ‘tam vô’, chối từ THƯỢNG ĐẾ thực hữu. Lời kinh thánh: “*Kẻ ngu dại nói trong lòng: chẳng có THƯỢNG ĐẾ*”, “*Người ngu dại giống như thú vật.*” Con người như thế thì làm gì còn tình nghĩa mà nghĩ đến gia đình, nghĩ đến đất nước, cũng chẳng cần biết đến trên đầu mình có THƯỢNG ĐẾ là “*ĐÁNG cảm hồn của mọi vật sống và hơi thở của cả loài người.*”

Đảng CSVN ngạo mạn, thách đố THƯỢNG ĐẾ, dạy dỗ con người xa lìa chân lý, lấy ‘*tư tưởng hủ bại*’ của HCM để đầu độc người dân. Đảng CSVN dùng bạo lực, nuôi ăn bộ đội, bọn công an, dùng bọn đầu gấu trấn áp, khinh dễ, tra tay trên đầu trên cổ dân mình. CSVN “*lấy sự độc dữ gay gắt mà cai trị*”, bắt buộc dân ăn “*bánh hoạn nạn và nước khốn khó*”, “*lấy huyết daging áp và lấy sự gian ác xây thành.*”

Cách cai trị của Đảng CSVN tàn độc như thế mà vẫn tồn tại? Đảng sống còn là nhờ gian ác, gian ác vẫn còn hiện hữu trong lòng người, gian ác vẫn nứt đọt tươi tốt, ra hoa, ra trái không ngừng trên đất nước VN và luôn cả trên xứ người. ***Gian ác tràn ngập chừng nào, CSVN lớn mạnh chừng nấy!***

Mời bạn đọc thêm vài câu kinh thánh: “*Tại sao bọn gian ác sống lâu, càng quyền thế? Con cháu đông đúc và cường thịnh. Nhà cửa chúng an ninh, không có gì phải sợ, đàn con chúng mặc sức nô đùa, khiêu vũ truy hoan không biết chán, ca hát theo tiếng trống tiếng đàn, reo hò theo ống tiêu, ống sáo. Chúng tận tình hưởng thụ suốt ngày, rồi bình an đi vào Âm phủ.*”

Chính vì điều này mà nhiều kẻ đi theo, phục vụ Đảng CS, quên mất chính mình, làm theo lệnh Đảng để được sống còn, lương tâm bị SATAN sai khiến, bị mù lòa, chỉ biết vật chất, không còn biết đạo lý

làm người, xa lìa THƯỢNG ĐẾ, chẳng cần đến NGÀI giúp đỡ, lấy giùm cái gian ác ra khỏi lòng mình, *tiếp tục mang lấy mối hận thù, thứ mà SATAN luôn cần đến để tách rời con người ra khỏi tình yêu của Đấng Tạo Hóa thành tín.*

Đất nước VN, món quà SATAN trao cho Đảng CSVN, người CS có tự do thao túng hành động theo ý muốn của mình (?) Họ triệt hạ ‘*thập tự giá*’, khích lệ nghệ nhân tạc thêm nhiều hình tượng con rồng từ Bắc chí Nam trên những nơi đất cao, thoáng mát, rộng rãi (hình tượng ‘*QUỈ VƯƠNG*’ nằm ngạo nghễ trên các đình, chùa, miếu, trên những cổng chào nhân dịp lễ hội), CS dắt người dân chạy vào cỏi chết, thách đố Đấng Tạo Hóa vốn yêu thương con người.

Lòng thù hận dẫn đến hành động đại cuồng, CSVN đào bới mồ mả, người đã chết chẳng được nằm yên, nhiều nghĩa trang biến mất, một số trở nên hoang phế, điêu tàn... Họ vẫn tiếp tục “*ngậm chặt gian tà chẳng nhả ra*”, vẫn bắt bớ, giam cầm, thủ tiêu những kẻ bênh vực quyền làm người, đưa ra ‘*ng nghị quyết 36 phổ phùng*’ để chiêu dụ lòng dân trong nước và những người tỵ nạn CS đang sống rải rác khắp nơi trên thế giới.

Bao nhiêu năm chiến tranh, người VN đã từng hứng nhận lắm cảnh tan thương diễn ra trên đất nước mình. Thương đau nhìn thấy trước mắt (?) Lòng nhận định được những ‘*sự thật bỉ ổi*’ mà Đảng CSVN đã và đang cai trị mấy thập niên qua (?) Chúng ta vẫn nghe lời ru ngủ, mời mọc mật ngọt chết người của CS (?) Ai đó vẫn còn mê say, thích thú nghe tiếng ru mời của CSVN trong đại khờ, đâu còn nghĩ đến thân phận mình hiện là kẻ tỵ nạn CS.

Đảng CSVN đang tranh giành, chia mỗi của cướp từng ngày, lợi dụng lòng nhớ thương quê nhà của những kẻ ly hương. CS vẫn liên

tục tung ra nhiều ‘hỏa mù’ để che mắt người dân, tổ chức bao nhiêu ‘cuộc vui chơi giải trí’ để chúng ta quên đi phần nào nỗi đau phải lìa xa quê cha đất tổ, làm chúng ta quên luôn bản thân mình là kẻ cần được THƯỢNG ĐẾ giải phóng, cần được sự tha thứ từ trời cao.

SATAN dùng Đảng CSVN trói buộc lòng người bằng nhiều hình thức, nhiều thủ đoạn, tước đoạt ‘tự do’ là niềm vui sống hạnh phúc của nhân loại mà THƯỢNG ĐẾ đã ban. Cách nào thoát được lưới rập của SATAN? Cách nào gỡ bỏ được gọng kềm của CSVN? Dân VN bị SATAN đánh lừa, bị CSVN trói chặt...

Ai có thể đốn ngã, đánh bật gốc Đảng CSVN ra khỏi đất nước VN yêu dấu?

Chẳng lẽ cúi đầu, chấp nhận cái gian ác ghim chặt đời mình? Không nhờ cậy, nguyện cầu THƯỢNG ĐẾ giúp đỡ? Vậy thì người dân VN làm sao thoát khỏi bạo quyền CS, và ách của SATAN? Chúng ta làm được gì với ‘đôi tay trắng’, với ‘khối óc rỗng tuếch’? Chẳng lẽ lại quì dưới chân pho tượng vô tri, bất động mà van xin, mà khẩn nài, chọc giận THƯỢNG ĐẾ lần nữa, hòng thoát được khỏi xiềng, ách của CSVN và SATAN ?

Chỉ có CHÚA là ĐÁNG biết rõ “cái lượng sự tham lam đã đầy”, chính NGÀI “sẽ móc những vật đã nuốt ra khỏi miệng”, cũng chính NGÀI sẽ dọn cho CSVN “một tiệc rượu khác, cho chúng uống đến mê man bất tỉnh, ngã nhào xuống đất, chẳng bao giờ thức dậy nữa.”

“Hãy đến gần THƯỢNG ĐẾ, NGÀI sẽ đến gần anh em... Hãy khóc lóc về những lỗi lầm mình đã phạm. Hãy hối tiếc, đau thương.”

Lời CỨU CHÚA JÊSUS CHRIST nói rõ: “ Vì ngoài TA các con chẳng làm chi được.”

“CHÚA có uy quyền trên tất cả vua chúa và các nguyên thủ quốc gia.”

“TA có quyền mặc áo đen cho các tầng trời và phủ lên chúng một chiếc áo tang.”

9. CHÂN LẠP, CHIÊM THÀNH :

Đất nước Chân Lạp, Chiêm Thành bị xóa tên trên bản đồ thế giới, nay còn lại gì? Chỉ còn lại là những tháp chàm nằm hắt hiu, chơ vơ dưới nắng mưa, dưới gió sương, nằm lẻ loi trên phần đất VN ngày nay. Dấu tích xưa chứng tỏ họ tạc tượng, thờ những thần lạ, từ bỏ THƯỢNG ĐẾ, mê say trong đại khờ vì SATAN làm mù lòng họ, đi cúi lạy những tượng thờ *“không có một chút hơi thở, không có giá trị, được tạc nên để gạt người.”* Hậu tự của họ sót lại còn đó, một dân tộc thiểu số, là nhân chứng sống động, hiện nay sống ngay trên mảnh đất ông cha mình ngày trước mà đã bị đổi họ, đổi tên từ lâu.

Lời CHÚA phán: ***“Mỗi người hãy bỏ đường lối xấu xa và quay lại! Hãy sửa những việc sai lầm! Đừng thờ phượng và phục vụ các thần lạ! Nếu các người vâng lời, các người sẽ được tiếp tục an cư lạc nghiệp tại quê cha đất tổ.”***

10. CHUYỆN SATAN :

SATAN mở một cuộc họp mật với ban tham mưu, trước khi vào đề, dặn dò thuộc hạ ***‘không được chiếu cố’*** đến Do Thái, vì lệnh cấm của SỨ PHỤ, phải tuân hành. ***“Ysơraên là vườn nho TA. TA, ĐÁNG HẰNG HỮU bảo vệ nó, tưới nước liên tiếp và chăm sóc ngày đêm,***

không cho ai phá hoại.” Nhìn tấm bản đồ thế giới để trước mặt, SATAN quan sát thật kỹ, chọn Việt Nam.

SATAN lên tiếng: “Đức, Ý, Nhật coi như tan hàng rồi! Bây giờ chỉ có hai khối Cộng Sản và Tự Do. Dễ thôi! Pháp tiêu tiền Mỹ (ngân khoản Marshall), dự trận Điện biên phủ, thám đòn, đành phải ra đi. Người Bắc, Trung, Nam VN, họ thường kỵ nhau, không đoàn kết, mình phải dạy họ một bài học. Cho Mỹ bước vào, chia đất nước VN làm hai, để anh em họ đánh nhau. Số vũ khí tồn kho đem ra xài, sản xuất thêm loại mới, cho họ sử dụng, mình kiếm vố này chắc khấm khá!”

“Miền Bắc giao cho khối CS (Nga, Trung Cộng và chư hầu). Miền Nam giao cho khối Tự Do (Mỹ và Đồng Minh). Vĩ tuyến 17 coi như yết hầu, nếu cắt ngang chỗ này, ngăn chặn không cho CSBV vào miền Nam thì vũ khí mình lại phải ứ đọng trong kho. Không được!” Nghe đến đây, một thuộc hạ lên tiếng: “Vụ tổng tuyển cử hai miền, theo hiệp định Genève, nếu được thi hành thì sao?” SATAN cười, chậm rãi trả lời: “Xù là thượng sách!”

Cuộc họp trở nên sôi nổi, hào hứng vì nhiều ý kiến đưa ra. Số phận VN được đặt trên bàn cân, cân coi bên nào nặng ký? “Ưu tiên là làm cách nào chuyển được vũ khí vào Nam? Điều đình với Lào, Miên, cho họ chút đỉnh, đi dọc theo biên giới, không phải đi sâu vào nội địa, chắc là họ chịu. Mỹ có sẵn nhân sự, đưa về nước, thành lập chính phủ VNCH (nền Đệ I Cộng Hòa). Coi như xong giai đoạn đầu.”

Cuộc họp tiếp nối càng khởi sắc thêm nữa. Bao nhiêu đề nghị được duyệt xét lại cẩn thận. “Vũ khí viện trợ cho miền Bắc phải thuộc loại hiện đại, càng nhiều càng tốt để ***du kích thủ lĩnh khối Tự Do nhả vào vòng chiến***, nếu không thì lỗ vốn là cái chắc!”

SATAN lập kế hoạch chu toàn, hạ người đầu đàn VNCH vì làm kỳ đà cản mũi. Đúng như điều SATAN dự đoán, thủ lĩnh khối Tự Do thân thang vào miền Nam VN.

Nga, Trung Cộng và các nước chư hầu tận lực viện trợ cho CSBV số lượng vũ khí khổng lồ. Hồ chí Minh thỏa chí, ký sắc lệnh tổng động viên, xua quân tràn vào Nam.

Mỹ tìm nhân sự thứ hai. Thành lập nền Đệ II Cộng Hòa. “ Phải tân trang lại vũ khí hiện đại cho VNCH để chơi với CSBV. Cho hai bên đâm đá nhau tới bởi! Bao nhiêu vũ khí đều đem ra xài trong trận chiến.”

SATAN bật mí cho ban tham mưu: “ TA thừa biết hai bên khối CS và Tự Do đang tranh tài, tìm cách phô trương sức mạnh. CSBV muốn nuốt miền Nam. HCM tất nhiên gật đầu đại, ***chấp nhận bất cứ điều kiện gì***, miễn là nhận được khối lượng vũ khí viện trợ mà thôi! Mỹ ***dư khả năng, thừa sức giúp*** VNCH thắng trận này, nhưng TA còn ***‘một chiêu khác’***! SU PHỤ cho phép TA toàn quyền thống trị cả thế giới, luôn chốn không trung, căn dặn một điều là ***‘không được làm tổn thương’*** đến con cái của SU PHỤ, TA phải vâng lời, không dám trái lệnh!”

Nghe SATAN đi vòng vo, không nói thẳng chuyện bật mí, cả ban tham mưu nhốn nháo, muốn biết sự thật. Hấn cười: “TA cho một nhân vật qua Pháp, khều hai bên ngồi lại, nói chuyện ngưng bắn, thế là xong! ***Để cho Mỹ về nước xả hơi một thời gian rồi tính chuyện khác***. TA thừa biết CSBV là đũa nhiều thủ đoạn, TA cho chúng nuốt trọn miền Nam, nuốt xong, muốn mưa ra cũng không được. ***Phải trả vốn lẫn lời cho khối đàn anh. Trước sau gì cũng phải ngửa tay ra, van xin Mỹ giúp đỡ.***”

SATAN tiếp lời: “***Dễ cho chúng ta hành động vì VN không phải là con cái của SỰ PHỤ, Trung Cộng cũng vậy!*** Tiền bạc mà không thanh toán sòng phẳng dễ sinh ra lắm chuyện chẳng hay chút nào! Chắc anh em hiểu ta muốn nói điều gì?”

Ban tham mưu ai nấy đều ngẩn ngơ. Phòng họp xôn xao, chợt im lặng, nghe SATAN bật mí: “CSBV được tiếp viện vũ khí đủ thứ loại, ***thiếu một thứ*** (?) VNCH tổ chức quân đội, ***thiếu một đơn vị*** (?) Cắt đứt viện trợ, coi như một đứa phải đưa tay chịu trời. Chấm dứt chiến tranh! Nay TA cho anh em biết ‘*cái thiếu*’ là cái phải nghĩ đến mà hai bên không để ý, vậy thôi!” Cả ban tham mưu, ai nấy đều trơ mắt ếch ra, nhìn nhau, lắc đầu, thở dài, chẳng ai hiểu ‘*cái thiếu*’ là cái chi chi?

@ Trong buổi tiệc liên hoan, SATAN dò hỏi thuộc hạ ‘*cái thiếu*’ của miền Bắc (CS) và miền Nam (VNCH) trong cuộc chiến vừa qua là gì? Chẳng ai biết trả lời! SATAN cười thầm, bụng dạ thấy vui vì cái ‘*bí mật*’ chưa bị bật mí. SATAN nốc cạn ly rượu, đứng lên, hứa sẽ tiết lộ cho ban tham mưu biết rõ kế hoạch mình đã thực hiện trên đất nước VN trong quá khứ, hiện tại và tương lai. Nghe qua, ai nấy đều nôn nả đợi chờ cuộc họp lần tới.

Cũng tám bản đồ thế giới kỳ họp trước, SATAN cho biết: “TA đã chừa lại cho khối Cộng Sản vài nước (Trung Cộng, Việt Nam, Bắc Hàn, Cu Ba) để còn kiểm soát! Vũ khí mình chế tạo đủ loại để thử nghiệm, đâu ai biết có thứ gì? Kho chứa bây giờ đầy ngập rồi, phải tìm thị trường tiêu thụ để còn chỗ trống mà sản xuất thêm loại mới. Mình phải làm mù lòng người, khiến cho thiên hạ thù nghịch nhau, có cơ họ mới choảng nhau, ta đắc lợi!”

Trước kia TA lừa được bọn CS Quốc Tế một vố đau để đời, dùng một yếu nhân, đưa ra – ‘*cái chủ thuyết thế giới đại đồng*’ – ru ngủ, nghe thật êm tai... Nay TA vẫn còn thấy bọn CSVN vẫn mê say cái chủ thuyết ‘*tam vô*’ đó! TA mừng! Họ đâu biết sở trường, sở đoản của chúng ta là gì? Họ chỉ biết trên đầu mình có Đảng CS, còn Đảng là còn có cơ hội vớ vét tiền của, làm sao hiểu SỰ PHỤ ra mệnh lệnh: “*Nó phải trả lại những món lợi bất chính, không nuốt được xơ múi gì!*” Vì của phi nghĩa nắm trong tay thì lương tâm kiếm chỗ cao bay xa chạy? Cái khối CS Đông Âu vậy mà sáng mắt, thôi thì TA xoay hướng khác! Dòng nước mà trong thì thấy rõ nhiều thứ, TA quậy đục thiên hạ hết nhìn ra. Cái ‘*khối thị trường chung Âu Châu*’ - cái đồng euro - trước sau gì cũng phải ngất ngư như thuyền gặp sóng dữ, như khúc gỗ dập dôi trôi theo dòng nước.”

SATAN phát biểu quanh co, chẳng đề cập đến chuyện hứa hẹn, cả ban tham mưu lại nhốn nháo. SATAN cười hòa hoãn, giải thích: “TA không bàn đến chiến tranh thế giới lần một, lần hai làm gì! Cũng không bàn đến khối ‘Tự Do’ và ‘Cộng Sản’ nghe hoài nhằm tai, chán quá! TA chỉ muốn nói đến trận chiến tại VN ngày nào mà một đũa thiếu ‘*bom*’ thì đũa kia cần gì đến đơn vị ‘*cao xạ*’? Chuyện Điện biên phủ, TA cho Việt Minh thắng trận, chắc anh em không hiểu chương trình của TA chứ gì? Đánh đấm không cần qui ước, qui tắc gì hết, “*chiến tranh không có sự miễn thứ*”, phải dự trù cho kế hoạch trong tương lai thì mới ngồi rung đùi được? Kể thất trận trước sau gì cũng phải cuốn gói, gục mặt, lòng chôn chặt mối hận thù! Kể thắng trận cũng cùng chung số phận. Ai thoát khỏi bàn tay TA trừ ra con cái của SỰ PHỤ?” SATAN còn dẫn chứng lời kinh thánh: “*Có tiền thì ứng cho mọi sự.*”

Tay cầm cái que thuyết trình, SATAN nhìn bản đồ nước VN, chỉ địa danh Khe Sanh rồi hỏi: “Cái khoảng cách đường chim bay từ đó đến Hà Nội và từ đó đến đảo Guam, anh em thử so sánh sự khác biệt rồi góp ý cho TA biết ...” Cả hội trường xôn xao, ai nấy nhìn nhau lắc đầu, thở dài vì chẳng biết SATAN muốn họ bàn đến điều gì? Mỉm một nụ cười cố hữu, SATAN tiết lộ: “Chỉ riêng trận Khe Sanh thôi là chúng ta đã kiếm lời khấm khá! Không có bom phải chịu lép vế? Dù vậy TA vẫn để cho CSBV nuốt được miền Nam theo ý TA mong muốn. TA thừa biết đưa tham lam vô độ dễ sai khiến, dễ dạy bảo. Đãi họ uống thứ rượu mê thì muốn gì mà chẳng được? Khi đã say khướt rồi, té ngã nằm dài là chuyện đương nhiên!”

SATAN tiếp lời: “Cho Đảng CSVN độc quyền thao túng một thời gian, vì TA vốn biết bọn họ coi trời bằng vung, có lòng phản trắc, nhiều thủ đoạn gian manh, cố tật thích lọc lừa, thích bòn rút, tôn thờ thần tượng chủ nghĩa CS, coi gia đình, tổ quốc chẳng ra gì như con số không. Chuyện trước mắt phải thực hiện cho bằng được là dùng nhiều ‘*dự án*’ để che mắt... làm cho bọn tự mang danh ‘*chuyên chính vô sản*’ trở thành bọn ‘*tư bản đỏ*’. Kế đó sai khiến họ tìm cách đánh bật gốc người dân miền thượng du sống dọc theo dãy Trường Sơn, dọc biên giới nước Tàu ra khỏi mảnh đất tổ tiên của họ vì thành phần này am tường địa thế nơi chôn nhau cắt rốn, sống chết với quê hương, có khả năng giữ nước, vả lại phần đông họ là con cái của SU PHỤ, khó cho chúng ta ra tay!”

Nghe đến đây một thuộc hạ lên tiếng: “Tổ chức thế cài răng lược giữa họ với nhau để dễ bề hành động. Cho bọn công an, bọn đầu gấu sống len lỏi trong dân chúng, cho bọn Tàu Cộng tự do ra vào VN, sống chung, gần gũi... khi hữu sự thì chuyện mình dự tính sẽ dễ như

trở bàn tay. Còn số dự án xa lộ, đường xe lửa... phải nhanh chóng hoàn tất càng sớm càng tốt! Mấy dự án khác làm từ từ cũng được. ***Phải gây sóng gió lòng căm hờn của người dân VN đối với Đảng CSVN lên tận mây xanh***, đứng lên, vì còn Đảng CSVN thì đàn anh CS Trung Quốc thành thối, thông dong bước chân qua lãnh thổ kế sát bên, đồng hóa... ***phải mất thời gian dài*** thì vũ khí mình lại phải ứ đọng trong kho, chịu sao được!” Thuộc hạ khác góp ý:

- “Lê dân VN yêu nước, yêu giống nòi, hơn ba thập niên qua, chẳng lẽ xài lại thứ vũ khí cũ, chống sao nổi với Trung Cộng? Nay họ muốn có thứ vũ khí hiện đại để đánh trả đàn anh bắt nạt quá đáng thì phải đi mua loại tối tân? Kẹt ở thế Mỹ không được phép bán vũ khí cho CS, thôi thì để cho Đảng CSVN nghỉ hưu là thượng sách!”

SATAN nghe, cười, vỗ bàn ra hiệu mong tất cả thuộc hạ im lặng rồi bày tỏ ý định của mình: “SU PHỤ là Đấng có quyền tuyệt đối, cho phép TA nắm gọn cả thế giới này trong tay luôn chốn không trung, nhưng khi mệnh lệnh đưa ra chúng ta phải thi hành đúng, không được làm trái.

Người dân VN đâu biết TA là rồng? Rồng là chính TA “*vốn ở trong vườn Ê đen, vườn của THƯỢNG ĐẾ*”, là “*thiên sứ hộ vệ*” khi TA được SU PHỤ sáng tạo. TA làm gì có ‘*hậu tự, hậu duệ*’! Một sự mạo nhận quá đáng, không thể chịu được! ***Nếu một khi dân tộc VN nhìn biết, hiểu rõ sự thật gốc gác tổ phụ mình, họ ăn năn, chạy đến, nương nhờ bàn tay che chở của SU PHỤ thì chúng ta chịu phép, chẳng làm gì được!***”

Giải lao xong, ban tham mưu bàn tiếp. SATAN không còn chủ trì cuộc họp. Một thuộc hạ đứng lên tự do góp ý: “Bọn mình thì không nói đến làm chi, nhưng con người chỉ được sống nhiều lắm một trăm

năm thôi! Cái thế hệ CS tự gán cho mình là ‘*đỉnh cao trí tuệ loài người*’ thì đã xuôi tay nhắm mắt chết gần hết, thế hệ kế tiếp được thừa hưởng cái gia tài cướp được đang làm mưa làm gió, xé rách đất nước VN bất kể tiếng than kêu vang, phản kháng của dân lành. Thế hệ con cháu sau này chắc chắn vẫn tiếp nối gót cha ông, lo hưởng thụ, ôm chặt cái tài sản vô giá đã cướp được không muốn buông, bắt lê dân trả nợ, để mặc cho Trung Cộng muốn làm gì cũng được. Thành phần bọn lãnh đạo Đảng CSVN nay họ như vậy, thế thì mình phải ra tay...”

- “Thì phải chờ thủ lĩnh ra lệnh đã!”

Tiếng chuông reo, cuộc họp tiếp tục. SATAN yên vị, tất cả ban tham mưu lắng nghe một thuộc hạ nêu lên thắc mắc:

- “Năm 1958, muốn nhận được thêm vũ khí viện trợ, một trong những tên đầu sỏ thuộc Trung Ương Đảng CSBV ký văn bản *trả nợ trước* cho Trung Cộng hai hòn đảo Hoàng Sa, Trường Sa mà chủ quyền lúc đó lại thuộc về VNCH. Chuyện trả nợ quái gở vô tiền khoáng hậu giữa thế giới loài người, sao Trung Cộng gật đầu ưng thuận? Lạ quá!

- “Chuyện tranh chấp phần lãnh hải trên biển Đông nổi sóng gió. Cái văn bản (1958) Trung Cộng nắm trong tay còn đó! Đảng CSVN còn đó lấy gì trả lời với đàn anh CS? Người dân Việt Nam đang sống dưới chế độ CS nay hô hào giành chủ quyền biển đảo là thuộc về mình. Nếu Đảng CSVN bị lật đổ, cái tờ giấy trắng mực đen đó có còn giá trị?”

SATAN lại đứng lên, tuyên bố: “Chấm dứt buổi họp. Còn giá trị hay không là do TA quyết định, hạ hồi phân giải! SU PHỤ cho phép

TA có thẩm quyền tự do hành động trên thế giới này trong phạm vi ấn định, đừng thắc mắc nữa làm gì!”

@ Trở về phòng riêng, SATAN suy nghĩ miên man, tự nhủ thầm: “Thôi thì tiết lộ cho thuộc hạ biết thân phận mình, kế hoạch dự tính bấy lâu để khỏi còn thắc mắc! Lựa ra một số thân tín, đãi một bữa ăn thịnh soạn, tâm tình cùng nhau và yêu cầu vấn kế, biết đâu họ góp thêm những ý kiến hay có giá trị! Trong thâm tâm, SATAN thừa biết *“sự thật đâu có gì giấu kín mãi mà sau này sẽ không bị phơi bày ra!”* Thế là SATAN yên tâm, thực hiện cái chương trình vừa ăn uống, vừa bàn chuyện thế sự cùng anh em mình.

Danh sách đưa ra, mời toàn những thành phần thật tín cẩn trong bộ tham mưu – *“là những kẻ đảo lộn thế giới và xáo trộn các quốc gia”* – ăn uống thật no say... SATAN đứng lên, tâm sự về quá khứ của mình: “TA được SU PHỤ ưu đãi đặc biệt, *tự do ra vào và đi lại giữa các viên ngọc tinh ròn như lửa trong vườn Ê đen, được ban sự khôn ngoan, đẹp đẽ đến mức tuyệt mỹ và làm việc gì cũng toàn hảo cả. Lòng TA tự bảo sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai TA lên trên các ngôi sao THƯỢNG ĐẾ. TA sẽ lên cao hơn các đám mây. TA sẽ như ĐÁNG CHÍ CAO.* Một ý tưởng vừa chớm nở trong đầu, chưa hành động gì thì TA đã bị SU PHỤ vạch mặt chỉ tên, đuổi ra khỏi vườn...”

Một kẻ giúp việc muốn ngang hàng cùng *chủ nhân!*

“ Dù vậy TA vẫn còn được phép *tàn phá thế giới*, nắm giữ ‘*quyền lực vô hình*’ *thao túng trên mọi lĩnh vực trong giới hạn* mà SU PHỤ ấn định. TA mong anh em luôn nhớ đến cương vị mình, phải nghe cho thật tận tường và làm đúng tất cả chương trình, kế hoạch đưa ra – *bất cứ người nào, dân tộc nào, đất nước nào* – đã được SU

PHỤ chọn lựa, biệt riêng ra, triệt để cấm không được đụng đến cho dù họ nghịch lại chúng ta. Đừng bao giờ vi phạm mạng lệnh mà tưởng SỰ PHỤ không biết, hậu quả thật khó lường! Số phận chúng ta đã được an bài rồi, không còn gì để nói nữa!”

Ngao ngán thở một hơi dài, SATAN tiếp lời: “Sở trường của chúng ta là *gieo rắc cái mầm độc hại nghi ngờ và thù hận* vào lòng người, một khi nó đâm rễ, nứt tọc, ra lá, ra hoa, ra trái – lợi lộc sẽ bày ra trước mắt – chúng ta nắm gọn trong tay. Cũng lắm phen SỰ PHỤ không vui lòng, TA đành chịu, chẳng kiếm chác được chút gì! Nói ít chắc anh em hiểu?” Thật ra đâu có ai hiểu SATAN muốn nói đến điều chi?

SATAN lại kể chuyện: “Có một con đại bàng chuyên lót tổ trên cao, đôi mắt nhìn mỗi thấy xa thật xa, thấy trên không, dưới mặt đất, dưới đại dương, hai cánh nó thật khỏe đang dang rộng, tự do bay lượn khắp nơi trong không gian, móng đôi chân cứng ngắc luôn được mài nhọn để bảo vệ, săn mồi và nuôi nấng bầy con. Nó khôn đáo để vì biết chắc được SỰ PHỤ chăm sóc mình từng ngày trong “*an ninh tuyệt đối*” nên chẳng lo sợ một điều gì! TA muốn như nó mà không được, chẳng bao giờ được!” Nghe qua, tất cả ngơ ngác nhìn nhau, thở dài, chẳng hiểu gì cả?

SATAN gượng cười, vòng qua chuyện khác, kể thêm: “Kể đầu đàn khối Tự Do thủ đắc số lượng vàng khối hàng ngàn tấn không thể nói, có vàng thế chấp, in tiền giấy trên có bốn chữ ‘IN GOD WE TRUST’ nhiều vô kể, không ai ước đoán được là bao nhiêu, tung ta thị trường khắp năm châu bốn biển, uy tín coi như số một. Nhiều phen TA tìm cách triệt hạ cái giá trị tiền này hết còn chỗ đứng nhưng rồi đành phải bó tay! TA đưa ra bao nhiêu kế hoạch dự trừ xài đồng tiền

mới, chưa thực hiện thì bị búng tận gốc. Bao nhiêu kẻ chết lên chết xuống, khóc đứng khóc ngồi, nhiều quốc gia bị chạt vật, khốn khó, điêu đứng, mất chỗ dựa, tan hàng cũng vì không có ‘NÓ’ chống lưng...”

Thấy không khí có vẻ ngột ngạt, SATAN đổi đề tài, nói về vũ khí chiến tranh: “Mưa bất chợt rơi, nếu lỡ đi bộ ngoài trời, bất cứ ai không dự bị sẵn cái dù, áo mưa... đành phải đưa tay che đỡ cái đầu, cái mặt, chạy cho nhanh, hối hả tìm chỗ núp? Cái khoảnh khắc chạy cho thật lẹ để khỏi bị ướt đó, đâu có ai còn nghĩ đến điều gì khác? Hạng hán lại mong trời mưa? Thấy mưa rơi, mừng, hết lo?” Cả hội trường im thin thít, lắng nghe SATAN giải bày:

“Trong chiến trận, bom là loại vũ khí phải có thật nhiều (đủ loại) để áp đảo đối phương. Từ trên cao thả xuống như rắc tiêu, như mưa rào rơi trên đầu thì địch chỉ có nước đưa tay lên xin đầu hàng? Nhật háu thắng, ném mùi hai quả bom nguyên tử phải đưa tay lên, hết làm mưa làm gió. Do Thái dùng ‘*yếu tố bất ngờ*’ lấy bom đánh phủ đầu khối Ả rập, hát khúc hát khải hoàn!

Chuyện TA kể lại, anh em nghe rồi góp ý! Nếu hồi đó Mỹ đồng ý giúp Pháp thả bom trong chiến trận Điện biên phủ thì tướng Võ nguyên Giáp chẳng có gì để nhắc đến như hôm nay?

Kế hoạch phải được giữ kín, phải làm đúng theo trình tự. Pháp bại trận, cuốn gói. Việt Minh bắt được hai người (Tạ thu Thâu, Ngô đình Diệm) một bị xử tử, một cho sống...

Bom có khả năng quyết định thắng bại trên chiến trường? CSBV cũng đã được ném mùi đó ngày nào, nhưng TA đâu nỡ để đầy tớ trung thành lẽ nào không được tiếp tục phục vụ cho TA? Bọn họ phải được trả công, nhận thêm quà cáp, phải đóng cho trọn vai trên sân

khẩu, phải thuộc bài bản, phải diễn cho đến khi hạ màn. TA biết rõ bọn chúng có lòng lật lừa, phản chủ, thích ăn cháo đá luôn bát, phường lừa thầy phản bạn... cho nuốt trọn miền Nam để nhìn chúng thanh toán, xâu xé nhau, chia mỗi, rồi đi vào ‘*quỹ đạo thù hận*’ đúng như kế hoạch TA đã vạch sẵn.”

Hớp một ngụm rượu, SATAN tiếp lời: “***Bọn đâu sở Đảng CSVN đang ôm trong tay cái môi béo bở cướp được, khu khu giữ thật chặt, sợ thất thoát thì lòng dạ đâu còn nghĩ đến chuyện giữ nước hay gì gì khác?*** Quyền lực đang nắm trong tay, bọn họ tìm cách nhét thêm của cướp vào túi tham, đâu dại gì phải móc hầu bao trả nợ để rồi trắng tay? Bọn họ thuộc nằm lòng hai chữ ‘*xức, tấu*’ là lẽ sống! Nay rằm rắp vâng lời đàn anh Trung Cộng sai khiến, mặc kệ đất nước, mặc kệ dân lành bị nầy, bị nợ... ***Cái tình trạng này trước sau gì cũng phải đến hồi kết thúc***, không kéo dài được bao lâu? Anh em nghĩ sao?”

Một thuộc hạ đứng lên, ngỏ lời: “Đàn áp mạnh tay chừng nào thì cái hồi lực cảm hờn bật trả lại mạnh chừng nấy! Vì món nợ, Trung Cộng tự do tha hồ đưa người họ vào lãnh thổ VN, thao túng trên biển Đông, án binh dọc biên giới sẵn sàng...”

Chưa có gì mà các nước thuộc khối ASEAN lo kiếm cách thủ thế!

Người dân VN ấm ức nhiều, hận bọn cầm quyền vô tích sự, thù bọn bắc phương có dã tâm. Hận thù nay như cái nhọt cương mủ đã chín muồi, chỉ chờ đầu kim chích vào một cái thì... thấy tuốt luốt bên trong. Dễ thôi! Dân VN ***chỉ cần chặn đường tiếp tế*** lương thực, nước uống bọn mang danh ‘*công nhân Tàu Cộng*’ dọc trên lãnh thổ VN, bao vây họ một thời gian, ***không cần làm gì khác***, là cách trả đũa hữu hiệu nhất theo lối ‘*đốt nhà lò ra mặt chuột*’, cũng là cách ‘*trắc*

nghiệm’ việc có mặt của bọn người này, *‘thử phối’* luôn bọn lãnh đạo Đảng CSVN...”

SATAN vỗ tay khen, trầm giọng: “Có gì khó đâu! TA vừa ho một tiếng thì kho vũ khí đã trống chỗ để chúng ta chứa thêm thứ khác rồi! TA có quyền tự do sàng sảy VN thêm lần nữa, SỰ PHỤ đâu cấm đoán TA đâu!”

11. CHUYỆN MẢNH VƯỜN :

Chuyện kể về một ông thầy chuyên tổ chức cuộc chơi lấy tiền, chọn được trong đám học trò hai đứa ra thi đấu. Sở trường, sở đoản ông thầy đều biết cả hai thật rành. Khôn thường cứng cựa. Dại dễ sai khiến. Phần thưởng cho kẻ thắng là *‘mảnh vườn’* đơm sữa và mật.

Trước ngày đọ sức, thằng dại lại được thêm hai sư phụ trợ lực, cho uống thuốc bổ để tăng cường sinh lực. Tuy thương thằng khôn, ông thầy chỉ khoanh tay đứng nhìn, làm trọng tài.

Sau cuộc thi, dĩ nhiên thằng dại thắng một cách dễ dàng, nó lại xài luật rừng, bắt thằng khôn trối lại, đánh cho một trận tơi bời hoa lá. Bị đòn đau quá, thằng khôn truyền lại cho thằng dại nhiều mảnh khoé để khỏi bị bầm giập thêm nữa. Thằng dại học được bài học mới, lấy làm hả hê, nên làm đủ trò quái gở, thậm chí lấy phần thưởng ra xài vung vít.

Thời gian ngắn, ông thầy đến thăm, can gián, bó rịt vết thương cho thằng khôn, thỉnh thoảng đến thăm thằng dại và cho thêm quà cáp.

Mười năm sau, ông thầy sai thuộc hạ đến điều đình cả hai nên ngồi lại, bỏ qua chuyện cũ. Biết không thể nào hòa giải được đôi bên,

ông thầy tìm cách khác: lấy quà để trao đổi rồi đem thằng khôn về nhà mình sống, nuôi dưỡng để bù lại việc mình đã làm cho nó thương tích đầy mình gần chết.

Hơn 20 năm sau, trước khi sắp lìa đời, thằng đại bàn giao ‘*mảnh vườn*’ cho bầy con và số thuốc bổ uống còn dư ngày trước. Về phần thằng khôn, ở nhà ông thầy khá lâu, thấy thân xác mình sắp kề lổ, nên xin phép ông thầy về thăm ‘*mảnh vườn*’ vì nghe nói thằng đại đã làm cho tan hoang, rách nát rồi! Ông thầy biết dụng ý thằng học trò nên tìm cách cầm chân không cho đi, vì hiểu rõ trước sau gì hai thằng gặp lại cũng ấu đả vì chuyện xưa. Không được toại nguyện, thằng khôn âm ức thường đem tên thằng đại ra chửi dài dài.

Gần 25 năm trôi qua, thương trò thì thương cho trót cả hai, ông thầy lại o bế bọn con cháu thằng đại, cho lũ trẻ đến nhà mình ăn học, tập luyện, dạy dỗ cho chúng biết trân quý ‘***bảo tồn mảnh vườn cha ông đã để lại***’. Phần con cháu thằng khôn cũng được ông thầy chiếu cố, ra sức chăm sóc chu đáo, dạy dỗ chúng ‘***đừng có hận thù như ông cha mình***’. Tuy sống chung dưới mái nhà ông thầy, bọn con cháu của hai thằng học trò vẫn cứ hục hặc hoài, đâu chịu ngồi chung!

Đếm trên đầu ngón tay, ông thầy thấy thời gian qua nhanh.

-“Hơn 3 thập niên rồi còn gì! Hai thằng học trò thân yêu chắc đã nằm thẳng cẳng. Thôi thì đợi ***42 đến 44 năm*** (2 thế hệ) mình xuất chiêu, lấy ra cái bửu bối ngàn lần hiệu quả – ‘***cây gậy, củ cà rốt***’ – để con cháu thằng khôn, thằng đại ‘***chọn lựa***’. Đến lúc đó, chắc kiếm lời thêm khá nhiều ‘***hơn lần trước***’.”

Hiện ông thầy đang dồn nỗ lực, huấn luyện con cháu của cả hai thằng học trò, dạy bọn nó độc chiêu ‘*đá giò lái*’, sẵn sàng trả đũa một trong hai sư phụ của thằng đại, kể đã cho nó uống thuốc bổ ngày nào,

mà nay đòi chia chác phần lợi tức ‘*mảnh vườn*’ là phần thưởng mà thằng đại đã thắng cuộc ngày trước.

Trực nhớ thằng đại có một bầy con chứ đâu phải một đứa! Tụi nhỏ cũng được hai sư phụ tận tình đem về nhà riêng dạy dỗ đâu khác chi mình! Ông thầy lại suy nghĩ, tính tới tính lui, nghĩ thầm: “Chắc đến đời cháu, tụi nó đâu còn biết hận thù gì nữa!”

Thằng con nuôi ở trong phòng bước ra, nhắc khéo ông thầy câu: “Cha nào, con nấy!” Ông thầy gật gù, dẫn đo, suy nghĩ: “Con cháu của hai thằng học trò, cách nào tụi nó chịu rập chung? ‘*Mảnh vườn*’ lúc đó chắc tới tả!”

Thằng con nuôi góp thêm ý: “Ông dạy học trò cách đánh, trả đũa sư phụ, ngón đòn đá bọc hậu, ông không sợ sau này bọn nó dùng lại chiêu thức ‘*gậy ông đập lưng ông*’ chơi lại ông, ông nghĩ sao?”

Ông thầy bình thản, nở một nụ cười đắc ý, thọc tay vào túi quần, cầm tờ giấy bạc, gọi thằng con nuôi đến gần, hỏi: “Con có để ý thấy bốn chữ ‘IN GOD WE TRUST’ không? Đây là bí quyết sống vui trong hạnh phúc đó con à!”

Nghe, thằng con nuôi làm thinh, hết ý kiến.

Phần chú thích:

Những chữ “*in nghiêng trong ngoặc kép*” trích từ bản dịch kinh thánh của cố Mục sư LÊ HOÀNG PHU.

Thêm một số câu kinh thánh để bạn đọc suy gẫm.

@ “*Tin cậy THƯỢNG ĐẾ sẽ như cây tốt tươi*”

@ “*Kính sợ NGÀI, thì NGÀI sẽ là pháo đài kiên cố bất khả xâm phạm*”

@ “ *Vì nguyên tắc thưởng phạt của TA không bao giờ thay đổi* ”

@ “ *Dạy trẻ thơ nẻo chính đường ngay, dù đến già, nó chẳng đổi thay* ”

PHẦN HAI

@ Sau đệ nhị thế chiến chỉ còn 2 khối ‘Tự Do’, ‘Cộng Sản’. Khi CS quốc tế lâm trọng bệnh, sức khỏe mỏng dần, không còn hơi đâu mà can gián anh em; nhìn Đông, Tây Đức bắt tay nhau; thấy khối CS Đông Âu, Liên Bang Sô Viết thay dạng đổi hình; ngắm thế giới mặc lại *chiếc áo cũ lộn bề trái*, thở dài... nay mình chỉ còn lại 4 con ‘**đỏ**’ (Tàu, Bắc Hàn, VN, Cu Ba).

@ Từ năm 70 đến năm 1948 (hơn 18 thế kỷ mất nước, sống rải rác khắp nơi trên thế giới) Do Thái trở về, tái lập quốc gia ngay trên vùng đất hứa, được Hoa Kỳ hậu thuẫn, *nay thủ đắc số vũ khí thuộc loại siêu đẳng* vì cơ họ là tuyển dân, là cơ nghiệp của THƯỢNG ĐẾ.

CSVN là kẻ chọc giận, chối từ THƯỢNG ĐẾ, hiện kết tình hữu nghị thắm thiết cùng Do Thái, dự tiệc chung vui, hưởng đến tương lai.

Chưa hết! CSVN còn tăng cường hợp tác với Iran (kẻ đối đầu Do Thái) đồng ý sử dụng *đồng tiền mới* (không phải Mỹ kim hay đồng Euro). Đồng tiền vàng? Đồng tiền Tàu? Chuyện hi hữu?

@ Chắc bạn còn nhớ trận chiến Điện Biên phủ (1954) giữa Pháp – Việt Minh? Nhờ giúp thả bom, Mỹ lờ, Pháp đành nuốt hận, phải cuốn

cờ về cố quốc. Lúc đó danh tiếng tướng Võ nguyên Giáp nổi như cồn, vang lừng khắp thế giới, bay bổng như điều gặp trời nổi gió.

Năm 1965, Mỹ bước đến miền Nam VN, sau một thời gian, mặt trận Khe Sanh (1968) được coi như Điện biên phủ thứ hai tái diễn, bốn cũ soạn lại, quân CSBV hứng trọn trận mưa bom ‘khủng’ từ những cánh đại bàng B52 rơi xuống đầu. Tướng Giáp á khẩu, đâu còn gì để nói nữa?

@ Có bao giờ bạn thắc mắc vì sao miền Bắc bị Mỹ oanh tạc ồ ạt, thiếu điều CSBV phải đưa tay lên - xin hai chữ bình an - nhưng chuyện này *chấm dứt nửa chừng*? CSBV vẫn ung dung tiếp tục đưa vũ khí, cán binh *thên thang* vào miền Nam. Như trên đã nói, ống xăng dầu được nối tiếp từ Bắc vào Nam, *không ai được phép đụng đến*. Đoàn xe molotova, hoả tiễn SAM ngày đêm *tự do song hành* trên đường mòn vào Nam, được lệnh đập con mồi thiếu thuốc. B52 phải *xếp cánh*. Không ảnh, chụp để ngắm cho vui!

@ Bom có khả năng chặn bước địch quân, chủ động chiến trường? Bom gây mưa gió hãi hùng cho người? Loại bom khổng lồ rơi trên đầu quân CSBV tại Xuân Lộc (Long Khánh) – chỉ 2 quả – cả sư đoàn ‘*sinh Bắc tử Nam*’ chết đứng chết ngồi, đâu còn dịp trở về thăm quê cha đất tổ! Ngòi nổ sau đó được Mỹ di chuyển nhanh qua Thái Lan, bom nằm một đống, chờ...

Tưởng tượng thử, lấy cái bản đồ VN, nhìn địa đầu giới tuyến theo hiệp định Genève (20.7.1954). Cái eo nhỏ, oanh tạc ngay chỗ này thì quân CSBV cách nào vào được miền Nam? Vậy mà họ vẫn

ngheh ngang bước qua được, còn nuốt trứng con môi ngon lành. Hề thật?

@ Nhìn khuôn mặt người bị bịnh trái trời rõ chẳng rõ chịt như thế nào thì những hố bom do B52 oanh tạc trong những mật khu CS trú quân không khác chi! Nếu được dịp ngồi trên trực thăng bay ngang mật khu Bời Lời, Hố Bò, dọc đường mòn trường sơn... nhìn những hố bom lớn nhỏ đủ cỡ, có cái nước đọng màu rêu, có cái màu tím ngắt, đếm không xuể. Nơi đây là mồ chôn xác nát mà Cộng quân đã đến, đi ngang qua đó! Thấy rõ rồi!

@ Nghĩ đến cái hiệp định quái gỡ Paris được ký kết (27.1.1973) qua tay hai nhân vật được giải ‘nobel hòa bình’ (Lê đức Thọ – Kissinger) thấy càng hề thêm! Mỹ và Đồng Minh ***phải rút quân về nước***. Đoàn quân CSBV ***vẫn được ở lại miền Nam***, trở tài ngang dọc. Cái ‘hội nghị mật’ quyết định số phận VNCH.

VNCH chẳng có quyền gì về đất nước mình, người dân đành cam lòng đưa mắt đứng nhìn, nuốt đau! Bàn cờ xóa đi, chơi lại... mặc dù Mỹ, Đồng Minh tổn thất trên 58 ngàn nhân mạng.

Đối với dân Mỹ: một mất mát lớn! Hậu trường quốc hội Mỹ: trao đổi, chuyện nhỏ!

@ Nhắc lại chuyện Tết Mậu Thân (1968), CS trả thù, thanh trừng đẫm máu. Cảnh giết người không khác gì ngày trước - vụ cải cách ruộng đất (19.12.1953) - cũng bắn, đập đầu, chôn sống... thì ***giới báo chí, giới truyền thông*** lại im hơi lặng tiếng. Quái gỡ thật! Bỉ ổi quá!

Bắn thủ hơn - những ngày trước 30.4.1975 - giới này lại thổi phồng, tung tin một chiều, gieo vào lòng người dân VN nỗi căm thù, cái nỗi sợ hãi kinh hoàng, cái hoang mang đầy ắp... Phải di tản cho thật lẹ để tìm con đường sống. Họ quây đục dòng nước, gây nên cảnh hỗn loạn, thêm nỗi khó khăn cho quân đội VNCH lúc lui binh. Họ phát cờ cho quân CSBV tiến bước nhanh.

@ Dù gì đi nữa VNCH cũng có một số bạn bè, anh em giúp đỡ khi cần, lúc gặp khó khăn. **Sao lại chẳng có nước nào được phép ra tay lo cho người bạn** đang cô đơn? Cái khả năng đỡ đòn, đánh trả của VNCH oanh liệt đâu phải tầm thường? Cái danh '**VNCH là tiền đồn chống CS**' không còn được nhắc đến nữa! Danh tầm phào? (dấu hỏi không phải dấu than). Giúp VNCH, sợ hậu hoạn về chuyện bị Mỹ cấm vận? Ngao ngán quá!

@ Nói thật lòng, nếu không được gửi quà, không được thăm nuôi, không được '**con mắt xanh**' tiếp trợ lương thực đúng lúc thì chẳng một người '**tù cải tạo**' nào ở trại Kàtum trở về lại mái ấm gia đình. Bệnh tật (sốt rét, kiết lỵ, phù thũng, bại liệt, lao phổi...) đã cướp mất bao nhiêu sanh mạng con người. Nếu không có '**con mắt xanh**' đến trao đổi quà cáp thì số phận người '**tù cải tạo**' vô phương...

@ CSVN đóng tuồng thật độc đáo! Họ vào chiếm được miền Nam, **được phong chức** 'cai tù', tưởng đang hưởng 'mùa Xuân đại thắng' trên đất nước. Họ ca vang bài hát '**giải phóng miền Nam**' mà đâu ngờ mình được '**miền Nam giải phóng**', **được phép bước chân vào LHQ**, **được gia nhập khối** Thương Mại Thế Giới, **được chia phần** cùng với

giới tài phiệt (diễn viên đóng tuồng được trả công tương xứng với bài bản). Chuyện thường tình! Tuyệt cú mèo?

@ Năm 1979, cái môi (CSVN) sưng vều vì bị răng (Tàu Cộng) cắn phải. Khởi cần soi gương cũng biết dung nhan đâu còn như thuở nào! Hối tiếc tình môi với răng? Phải tìm cách xoay xở để đừng hục hặc nhau nữa mà mất đi tình anh em. Lấy thuốc tiên **'16 chữ vàng'**, **'4 tốt'** xức cho dịu cơn đau là thượng sách. Chuyện *'môi hở, răng lạnh'* làm mất hòa khí, hết vui!

Già, môi phải mím chặt, ngại... răng đau đến kỳ lung lay, rụng dần, đâu còn biết lạnh là gì? Phải chịu vậy!

@ Hỏi thật, bạn có biết theo diện HO, tiêu chuẩn phải đúng 3 năm trở lên, người *'tù cải tạo'* mới được *'giải phóng'* sang định cư tại Mỹ?

Chương trình dự tính trao đổi được đặt trên bàn hội nghị nhiều năm – thời tổng thống Ronald Reagan – để hốt trọn gói **'chất xám quốc gia'** còn lại và thế hệ con cháu người *'tù cải tạo'* sau này sẽ ra hoa, ra trái sum sê trên đất nước Cờ Hoa.

Chưa hết! Gần 25 năm sau, con cháu bọn *'cai tù'* được ưu tiên sang Mỹ du học. Loại **'chất xám CS'** cũng được *'giải phóng'*.

Hai chất xám trộn chung, không chịu hòa tan.

ĐOẠN KẾT

@ Cái quá khứ trên quê hương VN vẫn còn đậm nét, cái hiện tại trước mắt thấy ê chề! Sau này thế nào? Có bao giờ bạn nghĩ vì sao người VN mình bị Tàu, Pháp dùng *'roi'* đô hộ, nay lại bị Đảng CSVN trừng trị bằng *'bò cạp'* ?

CSVN vì sao đối xử với dân mình với cả mối hận thù thâm độc, đê bẹp người có lòng yêu nước phải gục mặt dưới gánh đau buồn, quẫn bách? CSVN đã vỗ tay, nhảy nhót, mừng rỡ với tâm địa nham hiểm khi thấy lê dân bị họ khống chế! *'Đỉnh cao trí tuệ'* dạy dỗ thế hệ trẻ phải theo gương *'cha già dân tộc'*, bỏ đường ngay, làm việc ác, khiến đất nước xáo trộn, hỗn loạn, bất an...

Phải tiến nhanh, tiến mạnh, tiến vững chắc lên *'chủ nghĩa xã hội'* là làm đúng theo chủ thuyết *'ba không'*, là chối bỏ *'tình gia đình, tình yêu quê hương, tình CHA thiên thương'*.

CSVN vô đạo như thế vì sao vẫn còn?

'Nếu chính người dân VN không trừ khử, loại bỏ được chế độ CS, tức là tự mình tiêu diệt giống nòi'.

'Nếu lê dân VN không biết nhờ bàn tay THƯỢNG ĐẾ mặc cho CS chiếc áo tang, thì Đảng CSVN vẫn tung hoành ngang dọc, có trọn quyền quyết định vận mạng đất nước theo ý họ muốn'.

@ Chuyện nước, chuyện nhà, chuyện người... lấy gì để nói cùng tha nhân? Như đã nói *'quyền lực vô hình'* đang thống trị thế giới, đang thao túng trên mọi lãnh vực, có khả năng đảo lộn trật tự, tàn phá xã hội toàn cầu, như mối lửa, đốt cháy, không ai dập tắt được!

Dù thế nào đi nữa, SATAN, những kẻ lãnh đạo, giới thẩm quyền, những bậc quyền thế của thế giới, cũng chỉ là những kẻ thợ tạo mà thôi!

Lời kinh thánh nói rõ: *“Nếu THƯỢNG ĐẾ không cho, không ai có khả năng làm nổi việc gì!”*

NGUYỄN TÂM LINH

2011 - 2012